

[Orla Møller.]

tende. Men alt i alt forekommer det mig, at regeringen har fundet frem til løsninger, der er velovervejede og rimelige.

I de senere år har vi kunnet konstatere et stadig større behov for at kunne tilbringe fritiden uden for byerne på afstand af den hektiske hverdags larm og forurening. Stigningen i antallet af sommerhuse er et af de mange fingerpeg i den retning, og også udviklingen inden for camping og søsport tjener som vidnesbyrd herom.

Gennem årene har vi på forskellig måde forsøgt at imødekomme behovet for rekreative områder. Ved hjælp af lovgivningen om den fysiske planlægning, herunder naturfredningsloven, har man værnet om de værdifulde landskaber og i vidt omfang sikret adgang til skov og strand. Med udlæg af sommerhusområder har det været hensigten at tilvejebringe tilstrækkelige arealer til sommerhusbebyggelse. Nu må vi imidlertid se i øjnene, at disse bestræbelser ikke længere slår til. Det er ikke tilstrækkeligt at bevare og beskytte ved hjælp af naturfredning i traditionel forstand. Naturen må stilles til rådighed for publikum på en måde, der tilgodeser de forskellige ønsker om tilbringelse af fritiden.

Vi kan heller ikke fortsætte med blot at udvide sommerhusområderne i takt med det stigende behov. Ganske vist er der endnu plads til omkring 150.000 sommerhuse i de eksisterende sommerhusområder, men ressourcerne er ikke ubegrænsede. Derfor må vi have en egentlig rekreativ politik og en planlægning af hele fritidssektoren.

Hvis dansk medlemskab af fællesmarkedet bliver en realitet, er det en uomgængelig nødvendighed, at en sådan politik iværksættes nu, inden landets rekreative områder for alvor bliver gjort til genstand for kommerciel udnyttelse og spekulation.

Det er socialdemokratiets opfattelse, at regeringens lovforslag vil komme til at udgøre et nødvendigt og værdifuldt supplement til den gældende planlægningslovgivning og dermed grundlaget for en aktiv rekreativ politik.

Forslaget til lov om erhvervelse af fast ejendom til fritidsformål giver det offentlige mulighed for at gennemføre en planlægning i de rekreative områder ved erhvervelse af velbeliggende ejendomme. Det fremgår af

bemærkningerne til lovforslaget, at hensigten er at stille en del af de erhvervede arealer til rådighed for feriecentre, kolonihaver, campingpladser osv. Det er endvidere tanken at fremme etableringen af naturparker.

Man kunne rejse det spørgsmål, om beløbsrammen på 100 mill. kr. er tilstrækkelig. Men man må huske på, at de 100 mill. kr. skal lægges oven i de erhvervelser, som allerede i dag foretages af forskellige styrelser. Det gælder således, at loven ikke foretager nogen indskrænkning i naturfredningslovens muligheder for at foretage opkøb, ligesom der heller ikke foretages indgreb over for statens jordlovsudvalgs muligheder for f. eks. at opkøbe jord til kolonihaver. Endvidere vil der hovedsagelig være tale om køb i landzone med de deraf følgende lavere priser.

Selv om de pågældende arealer først og fremmest påregnes erhvervet i det frie marked, indeholder lovforslaget bestemmelser om, at nærmere angivne ejendomme i landzone eller sommerhusområder skal kunne pålægges forkøbsret for staten. Jeg har bemærket, at der allerede i pressen har været kritiske røster mod en sådan bestemmelse, men jeg har heldigvis også set, at andre, der er bedre inde i hele problematikken, deriblandt hr. Henry Christensen, har givet udtryk for, at en bestemmelse om forkøbsret kan være nødvendig til opfyldelse af lovens formål. Det er jo sådan, at forkøbsretten giver det offentlige mulighed for at træde ind i en konkret handel på de vilkår, køberen havde opnået. Man kender altså parterne og kan i hvert enkelt tilfælde bedømme, om den pågældende handel ville komme på tværs af planer om rekreativ anvendelse af de pågældende arealer. Omvendt vil staten ved en tilbudspligt, der har været nævnt som et alternativ, kunne blive tvunget ud i jordopkøb, der foregriber planlægningen, fordi man ikke på forhånd kan vide, om det efterfølgende salg til anden side vil kunne modvirke planlægningsbestræbelserne. Derfor må vi fastholde lovforslagets forkøbsretsordning.

Ud over forkøbsretten er der i lovforslaget en bestemmelse, der muliggør ekspropriation i ganske særlige situationer. Ved omhyggelig læsning vil man se, at bestemmelsen kun kan finde anvendelse i de formentlig sjældne tilfælde, hvor en ejer af en